

- juhul Euroopa Kohus nõustub teise väitega, siis palub apellant tühistada vaidlustatud otsus ja anda Üldkohtule suunis hinnata üksnes apellatsioonikojas esitatud fakti- ja õigusküsimusi. Kui Üldkohus asub seisukohale, et ta ei saa kinnitada apellatsioonikoja otsust juhul, kui veebilehel avalikustamist hinnatakse eraldi, siis palub apellant suunata asi tagasi apellatsioonikojale, et esitatud tõendeid silmas pidades hinnataks uuesti küsimust, kas avalikustamine Fort Lauderdale'is ja müügikampaania käigus kuulub määruse nr 6/2002⁽¹⁾ artiklis 7 ette nähtud erandi kohaldamisalasse.
- juhul Euroopa Kohus nõustub kolmanda väitega, siis palub apellant tühistada vaidlustatud otsus määruse nr 6/2002 artikli 7 kohaldamise küsimuses ja anda Üldkohtule suunis hinnata tõendeid uuesti silmas pidades määruse nr 6/2002 artikli 7 sõnastust ja tõenäosuste kaalumise kriteeriumi kohaldades.
- juhul Euroopa Kohus nõustub neljanda väitega, siis palub apellant tühistada vaidlustatud otsus ja suunata asi uuesti läbivaatamiseks mõnele teisele Üldkohtu kojale.
- lisaks palub apellant Euroopa Kohtul teha kohtukulude osas otsus tema kasuks Euroopa Kohtu kodukorra artiklite 137 ja 184 alusel.

Väited ja peamised argumendid

1) Esimene väide – määruse nr 6/2002 artikli 63 rikkumine

Üldkohus eksis artikli 63 tõlgendamisel ja kohaldamisel, kui ta jättis apellatsioonikoja otsuse tühistamata osas, milles lubati esitada uusi tõendeid.

2) Teine väide – määruse nr 6/2002 artikli 61 rikkumine

Üldkohus rikkus artiklit 61, tehes tegelikult otsuse selliste faktiliste asjaolude kohta, mida apellatsioonikoda oma otsuses ei olnud käsitletud ja mis ei olnud kaebuse esemeks. Sel viisil toimides ületas Üldkohus talle apellatsioonikoja otsuse tühistamiseks või muutmiseks antud pädevuse piire.

3) Kolmas väide – määruse nr 6/2002 artikli 7 rikkumine

Üldkohus rikkus artiklit 7, kohaldades vääraid tõendamisnõudeid. Nimelt andis Üldkohus mõista, et tõendamiseks on vaja erilisi tõendeid, selle asemel, et kaaluda esitatud tõendeid. Lõpuks väidab apellant, et Üldkohus eksis jättes tähelepanuta apellandi argumendi, et artikli 7 kohaldamisel võib arvesse võtta kvantitatiivset tegurit.

4) Neljas väide – Üldkohtu koosseisu (seitsmes koda) õigusvastatus

Üldkohtu seitsmenda koja koosseis oli õigusvastane. Avaliku Teenistuse Kohtu kohtunik A. Kornezov nimetati Üldkohtu kohtunikuks 2016. aastal. Samas on pärast seda ilmnenud, et kohtunik A. Kornezovi nimetamisel Avaliku Teenistuse Kohtu kohtunikuks oli tehtud menetlusviga. Kui kohtunik A. Kornezov ei oleks 2016. aastal olnud Avaliku Teenistuse Kohtu kohtunik, siis ei oleks tema nimetamine Üldkohtu kohtunikuks olnud võimalik enne 2019. aastat. Niisiis ilmneb, et tema nimetamisel Üldkohtu kohtunikuks on tehtud samuti menetlusviga. Seetõttu tuleb vaidlustatud otsus tühistada ja saata asi tagasi mõnele teisele Üldkohtu kojale.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta (EÜT 2002, L 3, lk 1; ELT eriväljaanne 13/27, lk 142).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud *Gerechthof 's-Hertogenbosch* (Madalmaad) 26. juunil 2018 – IO versus *Inspecteur van de belastingdienst*

(Kohtuasi C-420/18)

(2018/C 319/16)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gerechthof 's-Hertogenbosch

Põhikohtuasja pooled

Apellant: IO

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Inspecteur van de belastingdienst

Eelotsuse küsimus

Kas sihtasutuse järelevalvenõukogu liige, kes on oma töötingimuste ja töötasu poolest järelevalvenõukogu alluvuses, kuid muus osas alluvussuhe järelevalvenõukoguga või sihtasutusega puudub, teostab oma majandustegevust iseseisvalt nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ⁽¹⁾ artiklite 9 ja 10 tähenduses?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) 4. juulil 2018 – Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais S.A. versus Autoridade Tributária e Aduaneira

(Kohtuasi C-438/18)

(2018/C 319/17)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais S.A.

Vastustaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Eelotsuse küsimused

1. Kas liidu õigusega on kooskõlas juriidilise isiku tulumaksu seadustiku artikli 23 lõike 1 punkt c 2013. aastal kehtinud redaktsioonis ja sama seadustiku artikli 23 lõige 1 ja artikli 2 punkt c 2014. aastal kehtinud redaktsioonis, kui neid tõlgendatakse nii, et pärast emaettevõtja ühendamist ei või ühendava tütaretevõtja kapitali omandamiseks kolmandatelt isikutelt saadud laenude pealt tasumisele kuuluvaid intresse (mida ühendatav äriühing oleks võinud maha arvata, kui ühinemist ei oleks toimunud), mis kantakse ühinemise tagajärjel üle, enam maksustamise seisukohast ühendava äriühingu tuludest maha arvata? Konkreetselt, kas võib asuda seisukohale, et see, et intresse ei ole võimalik maha arvata, takistab või piirab nõukogu direktiivi 2009/133/EÜ ⁽¹⁾ kohaldamisalasse kuuluvaid koondumisi, rikkudes nii direktiivi põhimõtteid kui ka eesmärke, mis on sätestatud selle direktiivi artiklis 4?
2. Kui esimesele eelotsuse küsimusele vastatakse, et niisuguste intresside mahaarvamise võimaluse välistamine on direktiiviga kooskõlas, siis kas seda vastust muudaks asjaolu, et seda korrigeerimist ei tehtud direktiivis (artikkel 15) või selle üle võtnud liikmesriigi õigusaktis (juriidilise isiku tulumaksu seadustiku artikli 73 lõige 10) ette nähtud kuritarvituste vastase sätte, vaid muu liikmesriigi õigusnormi (sama seadustiku artikkel 23) alusel?

⁽¹⁾ Nõukogu 19. oktoobri 2009. aasta direktiiv 2009/133/EÜ eri liikmesriikide äriühingute ühinemise, jaotumise, eraldumise, varade üleandmise ja osade või aktsiate vahetamise ning Euroopa äriühingute (SE) või Euroopa ühistute (SCE) registrijärgse asukoha teise liikmesriiki üleviimise puhul rakendatava ühise maksustamissüsteemi kohta (ELT 2009, L 310, lk 34).